

Radosław Jarysz

Słup, st. 2 (znane w literaturze jako 3), gm. Środa Śląska, woj. wrocławskie, AZP 77-25/11

Informator Archeologiczny : badania 30, 115

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

turą trzciniecką i kulturą lużycką. Wzajemne relacje między wyróżnionymi jednostkami kulturowymi wyjaśni analiza ceramiki. Badania będą kontynuowane.

SLUP, st. 2
(znane w literaturze jako 3),
gm. Środa Śląska,
woj. wrocławskie,
AZP 77-25/11

- cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej (III okres epoki brązu – okres halsztacki I)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez Radosława Jarysza (Muzeum Regionalne w Środzie Śląskiej). Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię I ara.

Odkryto 14 popielnicowych grobów ciałopalnych kultury lużyckiej, datowanych na IV i V okres epoki brązu i okres halsztacki C. Jamy grobowe były zagłębione od 40 do 80 cm w piasek wydmy. W obrębie wykopu uchwycono także skupiska fragmentów ceramiki i odosobnione naczynie, które nie zawierało kości. W wypełniskach jam grobowych oraz poza nimi natrafiono na artefakty krzemienne (odłupki, wióry, wiór retuszowany, okruchy krzemienne). Odkryto także wczesnośredniowieczny obiekt (palenisko) z ceramiką datowaną na XI–XII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Środzie Śląskiej. Wyniki badań zostaną opublikowane „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 40. Badania będą kontynuowane.

Sokolec, st. 1,
gm. Szamocin, woj. pilskie

patrz: neolit

STARZYŃKA, st. III,
gm. Terespol,
woj. białkopodlaskie,
AZP 59-90/29

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- osada kultury lużyckiej (epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa z młodszego okresu przedrzymskiego
- osada wczesnośredniowieczna (VII–VIII, VIII–IX, XI–XII w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 29 sierpnia do 1 września przez mgr. Antoniego Smolińskiego (PHU ANWIT). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Złożono 4 wykopy (nr I – 47 m² na południowej krawędzi wybieżyska, nr II, nr III – 22 m² w części północno-wschodniej, nr IV – 41 m² w części północnej stanowiska). Łącznie przebadano powierzchnię 1,21 ara.

W wykopie I pod warstwą humusu wystąpiła na całej powierzchni warstwa kulturowa, przybierająca różne odcienie brązu. Wyodrębniono w niej 8 obiektów osadniczych oraz 3 zaciemnienia o stosunkowo małej miąższości, która sugerowałaby, że mamy tu do czynienia z osadnictwem sezonowym typu obozowiskowego bądź też z występowaniem obiektów naziemnych, których obecności ze względu na niewielką powierzchnię wykopów nie dało się potwierdzić. Najciekawiej prezentowały się obiekty nr nr 2, 4, 5 i 8. Obiekt 2 był okrągłą jamą, w profilu prostokątną, której wypełnisko tworzył brązowy piasek, w części przydennej przechodzący w ciemnobrunatny. Znalaziono w nim kilka fragmentów naczyń glinianych z młodszego okresu przedrzymskiego. Obiekt 4 to prostokątna jama, w profilu nieckowata, której wypełnisko tworzył brunatny piasek (pochodził z niego materiał wczesnośredniowieczny). Obiekt 5 rysował się jako nieregularny prostokąt, w profilu trapezowaty, którego wypełniskiem był ciemnobrązowy piasek z licznymi śladami spalenizny – pozyskano zeń kilkanaście krzemieni i fragmenty naczyń glinianych z młodszego okresu przedrzymskiego. Obiekt 8 – prostokątna w zarysie i profilu jama – miał wypełnisko z brunatnego piasku, w którym znalaziono całkowicie zachowany kubek kultury lużyckiej. W wykopie II pod warstwą humusu wystąpiła brunatnobrązowa warstwa kulturowa, w której rysowały się dwie prostokątne jamy osadnicze o bardzo małej miąższości. W wykopie III pod humusem wystąpiła jednolita warstwa kulturowa, a w niej 2 zaciemnienia, 2 obiekty osadnicze i zarysy słupa. Materiał zabytkowy uzyskany z warstwy i obiektów reprezentował głównie młodszy okres przedrzymski i wczesne średniowiecze. W wykopie IV pod humusem odsłonięto jednolitą, brunatnobrązową warstwę kulturową, pod którą zarysowały się 3 obiekty osadnicze i jedno zaciemnienie. W materiale zabytkowym dominowały fragmenty naczyń glinianych pochodzących z okresu wczesnego średniowiecza. Najciekawiej przedstawiał się obiekt 16, częściowo zniszczony przez wybiórkę piasku, który był najprawdopodobniej pozostałością jamy o charakterze produkcyjno-przetwórczym. W zarysie miał kształt zbliżony do owalnego, w profilu nieckowaty. Jego